

ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στο χωριό Ριζοκάρπασο, της επαρχίας Αμμοχώστου, στις 29 Αυγούστου 1938.

Φονεύθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1956 στην Αμμόχωστο από Άγγλους, κατά τη διάρκεια μαχητικής διαδήλωσης την οποία καθοδηγούσε.

Γονείς: Ζαχαρίας και Αννεζού Γιάλλουρου.

Αδέλφια: Λευτέρης, Μαρία, Καίτη, Νίκος, Γιάννης.

Ο Πετράκης Γιάλλουρος φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Ριζοκαρπάσου, και όταν φονεύθηκε, ήταν τελειόφοιτος του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου. Ψηλός, λεπτός, με σγουρά μαλλιά και γαλανά μάτια και πάντα πρώτος στα μαθήματα του, ο Πετράκης ήταν ο σημαιοφόρος στις εκδηλώσεις του σχολείου του.

«Λόγος του και κουβέντα του», αφηγείται η μάνα του, «ήταν πάντα η Ελλάδα. Καημός του και πόθος, όνειρο και τραγούδι του, η ένωση της Κύπρου μας με την Ελλάδα.

- Να αγωνιζόμαστε πρέπει, μάνα, να αγωνιζόμαστε για την Κύπρο μας».

Ήταν ο υπεύθυνος των μαθητικών ομάδων του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου στον αγώνα της ΕΟΚΑ. Καθήκοντά του ήταν η οργάνωση των μαθητών του σχολείου του, η γραφή και διδασκαλία τραγουδιών αγωνιστικού περιεχομένου, η διανομή φυλλαδίων, η απόκρυψη και διακίνηση οπλισμού, η μεταφορά της αλληλογραφίας και η οργάνωση μαχητικών μαθητικών διαδηλώσεων. Για τις δραστηριότητές του αυτές είχε επισημανθεί από τους κατακτητές, οι οποίοι και τον κυνηγούσαν.

Στις 6 Φεβρουαρίου 1956 οι μαθητές του Γυμνασίου Αμμοχώστου συγκρούστηκαν με τον στρατό και η κυβέρνηση διέταξε το κλείσιμο του Γυμνασίου. Την επομένη, 7 Φεβρουαρίου 1956, μεγάλη δύναμη μαθητών του Γυμνασίου και του Εμπορικού

Λυκείου Αμμοχώστου συγκεντρώθηκαν στην οδό Ερμού και οργάνωσαν διαδήλωση. Κατά τη διάρκειά της έστησαν οδοφράγματα και λιθοβολούσαν τους Άγγλους στρατιώτες. Εκείνοι χρησιμοποίησαν πραγματικά πυρά εναντίον των διαδηλωτών. Κατά την αποχώρηση. Άγγλος στρατιώτης στόχευσε και πυροβόλησε τον Πετράκη Γιάλλουρο στο μέρος της καρδιάς. Ο Πετράκης προχώρησε δέκα βήματα περίπου, κραύγασε «ζήτω η ένωση» και έπεσε. Ήταν ο πρώτος μαθητής που το αίμα του πότισε τη γη της Ελληνικής Κύπρου. Η θυσία του θα διδάσκει στις επόμενες γενιές τον δρόμο της αρετής και του καθήκοντος για την ελευθερία της πατρίδας.

Πηγή: Συμβούλιο ιστορικής μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59: «Οι ηρωομάρτυρες της ΕΟΚΑ». Λευκωσία 1996